

PORTRÉK

GAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI
ÉLETÜNK ELŐKELŐSÉGEIRŐL

RAJZOLTA ÉS SZERKESZTETTE
D. GYAPAY MIKLÓS



A SZERZŐ KIADÁSA

BUDAPEST, 1932

Ezen könyvtől 5C0 számozott példány¹ készült.

A kliséket ifj. Weinwurm A. és Társa, VI.,
Ó ucca 6. cinkografiai műintézet készítette,

Hoffmann és Társa Könyv- és Lapüzeme,
Budapest, VI., Próféta ucca 7. Tel. 130—25.

A szerző előszava

Mélyen tisztelt Uraim!

Íme a könyv.

Az a könyv, amelyben együtt vannak köz- és társadalmi életünk gyöngyszemei és az a könyv, amelyért annyit küzdöttem én, a művész ...

Nehéz feladat volt mindezt egy kerek egészbe foglalnom, nehéz volt a mindennapi kemény robot, de íme, mégis csak sikerült. Ne gondolják, Uraim, hogy mindez csak pár perces ceruzavonás volt és egyéb semmi — göröngyös, sőt sokszor kemény utakat kellett járnom, míg megértettek, míg felfogták azt, hogy egy művésznak is kell élni. A művésznek, akinek más vágya és igénye nincsen az élettől, csak a mnuka és az örök alkotás.

Azok az Urak pedig, akik ebben a könyvben szerepelnek, lehetővé tették mindezt. Amiért ez utón is fogadják érte hálás köszönetemet.

Bpsten, 1931 december 15.

A SZERZŐ.

A műben szereplő előkelőségek alfabetikus sorrendben nyertek elhelyezést.



Áldássy József

m. kir. belügyminiszteri h. államtitkár;

született Budapesten, 1873-ban. Egyetemi tanulmányainak bevégezése után 1897-ben a belügyminisztérium kötelékébe lépett, ahol nyolc esztendőn keresztül különböző osztályokban teljesített szolgálatot, majd amikor a kivándorlási ügy törvényszerű rendezése aktuálissá vált, a kivándorlási és útlevel osztályba került, mint referens, majd később ezen osztály vezetője, végül pedig főnöke lett.

1905-ben Áldássy kezdeményezésére New-yorkban meg>alakították az önálló magyar segélyegyletet, amely röviddel rá oly arányban fejlődött, hogy a State-Streeten egyi ötemeletes magyar házat vehetett.

Háború esztendeiben Áldássy bonyolította le csekély tisztviselői karral az útlevel-kényszert, a háború megszűnte utáni két évre rá pedig az osztrák vasúti bojkott ellen-súlyozására, a minisztertanács döntése folytán egyedül .Áldássy volt feljogosítva útlevel kiállítására, valamint neki kellett felelni minden kiállított útlevelért is.

Áldássy javaslatára egyébként a magyar kormány Sao-Paulóban és Buenos-Ayresben megvetette különböző magyar; intézményeknek, ambulatóriumoknak, könyvtáraknak stb. az

alapját. Buenos-Ayresben létrejött egy magyar ház és munkaközvető, sőt Argentínában, Leguizajmon mellett egy mintatelepen negyven család jutott egyenként mintegy 200 magyar holdas birtokhoz.

Áldássy érdeme egyébként a Parisban épített Rue-Vaugard melletti Magyar Ház is, nem utolsó sorban az is, hogy a súlyos infláción keresztül nemcsak kivezette, hanem megsokszorozta a Kivándorlási Alapot is.

Az Alapnak hat hatalmas bérpalotája van ma Budapesten, egyéb aktíváitól eltekintve, úgy, hogy az Alap laz állami költségvetéstől, melyből különben soha egy fillért sem kapott, teljesen függetlenül bír gondoskodni, most már magyar külügyminisztérium rendelkezései szerint a kivándoroltakról.

Államtitkárhelyettesé három esztendővel előtte nevezték ki, ami leginkább bizonyítja Áldássy nagy koncepcióját és elévülhetetlen érdemeit, amit a magyar kivándorlók ügyeinek érdekében önzetlenül tett.



vitéz Barczy-Barcen Gábor

Budapest Székesfővárosi bizottsági tag, vállalati igazgató

1887-ben született Budapesten. Iskolai tanulmányait a budapesti kegyesrendi gimnáziumban és a tudományegyetemen végezte.

1907-ben az OKH szolgálatába lépett, ahol kiváló, képességei révén rövidesen osztályvezetővé léptették elő. A háború kitörésekor önként jelentkezett harctéri szolgálatra és az egész világháborút a fronton a legerősebb tüz harcokban küzdötte végig. Nem kevesebb, mint hét kitüntetést szerzett és mint főhadnagy szerelt le. 1920-ban a Kováid Péter és Fiai tekintélyes kelmefestő cégi ü. v. igazgatójává nevezte ki. 1928-ban avatták vitézzé, 1929-ben pedig a kormányzó kormányfőtanácsosi címmel tüntette ki. Alelnöke a Baross Szövetségnek és a Fővárosi Kereskedők Egyesületének; ügyvezető elnöke továbbá a Vitézek Gazdasági Szövetkezetének. Alapítója a Baross Körnek, s vezetőségi tagja számos gazdasági egyesületnek. A legutóbbi választásokon ifjmt a frontharcos párt vezére, ia XII. választókerület ykűfdötte be a törvényhatóságba. Tagja a vízvezetéki és világitási bizottságnak.



Belatiny Arthur

m. kir kereskedelmi főtanácsos

1869 október 18-án született Budapesten. Iskolai tanulmányait részben itthon, részben Franciaországban végezte, ahol ki-
tanulta a borgazdaságot valamint a pezsgőgyártást jts. Több-
évi külföldi tartózkodás után hazatérve a Braun Testvérek!
likőrgyárának lett beltagja, majd átvette Petheő Imre velen-
cei pezsgőgyárát, amelyet jelenleg is Budafokon tart üzem-
ben. Indítványára alakult meg 1918-ban a Magyar Pezsgő-
lgyiárosok Egyesülete is, amelynek alakulása óta ő tölti
be az (elnöki tisztelet 1920-ban pedig) a Magyar Borkeres-
kedők Egyesülete társelnökségét vállalta el. Ugyan ebben
az esztendőben választották meg egyhangúlag a Kereske-
delmi és Iparkamara elnökévé is. Tagja a felsőháznak
valamint számos egyesületnek és társadalmi intézménynek.
Nagymérvű közgazdasági ténykedéséért valamint, érdemei-
nek elismeréséül, magyar királyi kereskedelmi főtanácsossá
nevezte ki a kormányzó.



Borvendég Ferenc

Budapest Székesfőváros alpolgármestere

1876-ban született a komárommegyei Ács községben. 1897-ben 34 esztendővel ezelőtt lépett a főváros szolgálatába 1907-ben került a középítési ügyosztályba, 1913-ban pedig áthelyezték a vízvezetéki és világítási ügyosztályba. 1913-ban az ügyosztály élére került, mint tanácsnok. Az alá tartozó üzemeknek háború utáni fenntartása, majd a forradalmak utáni helyreállítása körül szerzett elévülhetetlen érdemeket. A főváros három legnagyobb üzemét nemcsak talpraállította, hanem Budapest fejlődésével egy színvonalon is tartotta. Hatalmas szaktudása akkor nyert méltó elismerést, amikor a székesfőváros törvényhatósága az alpolgármesteri székbe emelte.



Burg Ferenc

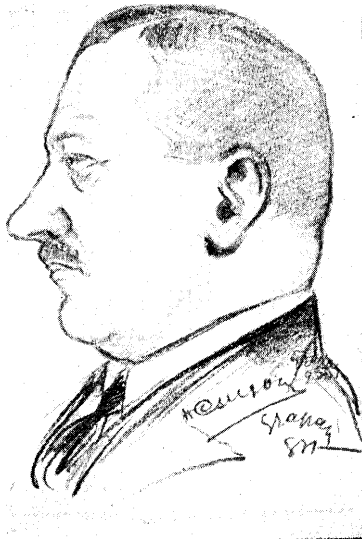
Budapest Székesfőváros vásárcsarnokainak igazgatója

Született 1876 július 25-én Budapesten.

A főváros szolgálatába 1898-ban lépett, 1902-ben a sertésközvágóhíd és vásári intézmény megnyitásakor intéző, 1909-ben pedig szakreferens lett.

A háború alatt a takarmányelosztó alosztály vezetője volt.

Mint szakíró is igen kiváló, miután 1921-ben elnyerte a főváros által hirdetett szakpályázatnak második díját.



Csupor József

ny. h. alpolgármester

Budapesten, 1872-ben született. 1895 szeptember 20-án lépett a főváros szolgálatába s nagy szaktudásával rohamosan lépett előre, úgy hogy már 1913-ban a közgyűlés tanácsnokká választotta. A világháború kitörése és a mozgósítással kapcsolatos ügyek rengeteg tennivalót adtak a polgári hatóságoknak. A végnélküli autó sorozások, kocsis osztályozások; betegápolók kirendelése, stb. majdnem mind Csupor tanácsnokra hárultak, amelyet nyugodt hidegvérrel és az őt jellemző szaktudással intézett, feletteseinek megelégedésére.

A közegészségügyi ügyosztályban is közel két esztendőt töltött el s erre taz időszakra esett a gyógyszerüzemeknek házi kezelésbe vétele, a kötelező ravatalozás intézményének életbeléptetése, a temetkezéseknek községi kezelésbe vétele, amivel is egy huzamosabb idő óta vajjúdó kértíés nyert végleges elintézését.

Innen került a pénzügyi osztály élére, amelyet rövid megszakítással közel tizenegy esztendeig töltött be köz-megelégedésre.

Utolsó ténykedése volt a baseli és az 1925-ös ostendei egységek megkötése, amely a főváros hiteléletét külföldön oly nagy mértékben emelte, hogy amidőn a következő esz-

tendőben a főváros egy 20 millió dolláros kölcsönre szűkebb ajánlati tárgyalást hirdetett, húsznál is több amerikai angol és holland bankház jelentkezett,

A köz érdekében kifejtett munkájának elismerésül a kormányzó kormányfőtanácsosi címmel tüntette ki.



Czabalay Kálmán

a Közmunkák Tanácsának alelnöke

született 1875-ben Putnokon, Gömör megyében. Főiskolai tanulmányainak elvégzése után állami szolgálatba lépett. A honvédelmi minisztériumba nevezték ki, ahonnan 1895-ben a Közmunkák Tanácsához került, mely idő óta megszakítás nélkül itt működik. 1918-ban lett miniszteri tanácsos, A városrendezési és fejlesztési kérdésekben egyedülálló, elsőrendű szaktekintély.

Munkásságának elismerésül 1921-ben elnökhelyettesi megbízatást kapott, amely államtitkári jelleggel bír. 1925—1928-ig, vagyis három esztendőn keresztül az elnöki szék üresedése alatt ő vezette a Közmunkák Tanácsát. Mint alelnök, az elnök akadályoztatása esetén gyakorolja a törvényhatósági tagsági jogokat.



Dezsőffy Aurél

ny. államtitkár országgyűlési képviselő

született 1875 március hó 1-én, Nagykáta (Pest m.) községben. Atyja Dezsőffy Géza kúriai bíró és szentmártonkátal földbirtokos volt.

Középiskolai tanulmányait Budapesten a piaristák és Pécssett a ciszterciák főgimnáziumában, egyetemi tanulmányait pedig! a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen! végezte, amely utóbbi helyen 1896. évben államtudomány! tudori oklevelet szerzett.

Az 1896. évben, mint fogalmazó gyakornok a kereskedelmi minisztérium szolgálatába lépett, ahol először a közúti, majd az ieinőiki s végül a vasúti osztályban működött.

Az 1916 évben, mint osztálytanácsos, a minisztérium) helyi érdekű és városi vasutak osztályának vezetésével, — majd az 1920. évben, mint miniszteri tanácsos, az összes: vasúti, állami gép, vas és acélgyári, autó és légiforgalmi szakosztályok ügyeinek, államtitkári hatáskörben való felülvizsgálatával bízott meg. (

Az 1921. évben helyettes államtitkárrá, majd az 1923. évben adminisztratív államtitkárrá neveztetett ki. Az 1927-ik évben a sajszentpéteri választókerületben egységspárti, programmal (országgyűlési képviselővé választották meg, és adminisztratív államtitkárságát politikai államtitkársággal cserélte fel. Az 1929 .év végjén nyugalomba vonult. Az; 1931. évi június havi általános képviselőválasztások alkalmával ugyancsak a sajszentpéteri választókerületben egységspárti

programmal egyhangúlag újból képviselővé választották.

A képviselőház közgazdasági és közlekedési bizottságának helyettes elnöke és az egységspárt közgazdasági bizottságának elnöke.

Kitüntetései: Ferenc József rend lovagkeresztje (1908), II. szt. polgári hadi érdemkereszt (1917) és a csillagos II. oszt. magyar érdemkereszt (1929).

Egyéves önkéntesi évét 1896—97. évben a 16-ik közös huszárezredben szolgálta le. A háború alatt 1914 augusztus hó 1-től 1916. évi május hó 15-ig katonai szolgálatot teljesített főhadnagyi rangban.

Az Országos Kaszinó és Úri Klub választmányának tagja.



Domony Móric

a MFTR. vezérigazgatója

született 1872-ben Budapesten. 1904.. évben lépett [meghívás folytán állami szolgálatból a társaság kötelékébe. Ritka szervező erejével hatalmas vállalattá fejlesztette a MFTR-t és az inflációs időkben fáradságot nem ismerő munkájával sikerült átvezetnie la vállalatot a stabil alapokra. Kitűnő és országszerte elismert szakember és ameddig Domonyi áll hazánk ezen egyik legnagyobb vállalatá-

nak élén nem kell félni, hogy ezekben az újabb nehéz időkben is meginog: a stabilitás. Nagy műbarát és művészpártoló melyről nemes szíve és páratlan finom ízlése tesz tanúbizonyságot.



Felkay Ferenc

Budapest Székesfővárosi főjegyző

született 1888-ban Pápán. Középiskolai tanulmányait Budapesten végezte, majd a Pázmány Péter Tudományegyetemre iratkozott be, ahol 1912-ben államtudományi oklevelet szerzett. 1910-ben lépett a főváros szolgálatába, és hivatali pályáján fokozatos előrehaladva, 1920-ban tanácsjegyzővé avanszált. Jelenleg! az elnöki ügyosztálynak helyettes vezetője és a szervezeti, valamint a személyzeti ügyek előadója. A szellemi szükségmunkaakciót több éven át vezette. Közszolgálatának elismeréséül a polgári hadiérdemkereszttel tüntették ki. — Mint szakíró kiváló, munkatársa a Városi Szemlének, vezető tagja a Bethlen Gábor Körnek, tanácsosa az ág. ev. egyháznak, elnöke az Egyetemi és Főiskolai Hallgatók Luther Szövetségének és alelnöke többty egyesületek. 1931 márciusában a tanács bizalma folytán főjegyzővé választották.



Gaál Endre

országgyűlési képviselői

született Tiszabarc községiben, 1878-ban. Középiskoláit Sárospatakon, egyetemi tanulmányait a budapesti egyetemen! végezte, — Itt nyerte el a gyógyszerészi oklevelet — és vegyészdoktori diplomát is. A gyógyszerészek reformmozgalmának is élestollú harcosa lett a szaksajtóban és napilapokban. Budapesten, az Andrássy ut és Bajza utcai sarkán nyitotta meg gyógyszerétárát, amely; a legmodernebb és esztétikai szempontból is kiváló gyógyszerétáraknak út-törője lett. Gaál a háború kitörésekor megvált piatikáj,áitól és katonának vonult be. A háború és az összeomlás utáni találkozunk először a politikában Gaál Endre névével. Nagyatádi Szabó István egyik legjobb barátja és legodaadóbb hí-ve lett. A Kisgazdapárt alapításában és megszervezésében! hatalmas munkát végzett, amelynek csak a kommün kitö-rése vetett végett. A vörös rémuralom bukása után! Gaál ismét ott van Nagyatádi-Szabó mellett és segít a Kisgazdapárt életrekeltésében. Kisgazdapárti programmal fel-lép a fehérgyarmati kerületben, miután a románok kivo-nultak az országból. Fehérgyarmat képviselővé is választja óriási szótöbbséggel Csilléry Andrással szemben. Ettől fogva

Gaal képviseli a kerületet immár tizenegy év óta. 1920 október 5-én a népjóléti és munkaügyi minisztérium politikai államtitkárává nevezte ki a Kormányzó. E tiszteségből való visszavonulása óta még¹ fokozottabb tevékenységet fejt ki a népjóléti és különösen a közegészségügy terén, A Magyarországi Gyógyszerészek Egyesületének és a Budapesti Gyógyszerész Testületnek elnöke, aki elért áll minden üdvös közegészségügyi mozgalomnak. Tíz évi elnökösködése alatt jaz ötvenötéves, elhanyagolt, rossz pénzügyi viszonyok közt tengődő gyógyszerész egyesületből virágzó intéményt csinált. A egyesületnek ma saját székháza van. Gaal alapította 1930-ban a Budapesti Gyógyszerész Kaszinót is, amely a főváros egyik legszebb kaszinója. Gaal több nagyszabású tanulmányában gyarapította közegészségügyi ismereteit. Elnöke a Budapesten székelő Szatmári Egyesületnek is. Tiszabecsi udvarháza, virágkertészetéről híres a környéken. Budapesti palotája pedig a műgyűjtő és művészpártoló Gaálnak szolgál érdemül, amelyet a magyar művészek pártolásával szerzett.



Galina Frigyes

Székesfővárosi Tanácsnok

született 1879-ben Császártöltésen. Középiskoláit Kalocsán, az egyetemet pedig a fővárosban végezte, ahol jogtudori oklevelet is nyert. 1897-ben, joghallgató korában került a fővároshoz. Eleinte kerületi elöljáróságokon működött, majd a városházára került, ahol szintén több ügyosztályban dolgozott, feletteseinek nagy megalégedésére. A háborút, mint főhadnagy harcolta végig s több kitüntetést is szerzett.

A világháború után az elnöki ügyosztályba osztották be és 1920-ban első osztályú főjegyzővé választották. Nevéhez fűződik a kislakás építő akció megindítása, a fővárosi alkalmazottak balatonkenesei üdülőtelepének létesítése.

Hivatali működésén kívül ugy a szakirodalom, mint a szépirodalom és a művészet terén szerzett magának tiszteltreméltó nevet és megbecsülést. 1929-ben választották tanácsnökká és ekkor került az (elnöki ügyosztály; élére is, amülf azóta a főváros vezetőségének teljes megalégedésére vezet, Mint publicista is számos szakkikkel hívta fel magára a figyelmet és nemrégiben értékes fejtegetése jelent meg; Nagy-Berlinről.



gróf Hadik János

örökös főrend és a felsőház tagja

született 1863-ban Nádason, Eredetileg katonának készült el is végezte a Bécsújhelyi katonai iskolát, de a főhadnagyi előléptetése után rövidesen lemondott rangjáról és hazatért Nádasi birtokára gazdálkodni.

Már abban az időben is élénk szerepet játszott sai vármegye életében és 1901-ben szabadelvű programmal képviselővé is választották.

Később Andrássyval együtt tevékeny részt vett a magyarság nemzeti küzdelmében. 1906-ban a Wierkerlej kormányban a belügyi államtitkári pozMót tölti be, majd 1908-ban valóságos belső titkos tanácsos lett. 1917-ben ugyancsak a Wekerle kormányban a közéleti tárcaért kapta, s 1918-ban a nemzeti ellenállás idején teljes erejével és hatalmával szállt szembe az osztrák invázióval szemben, hogy megvédje a magyar érdekeket. 1918-ban a miniszterelnöki tárcaért kapta, de a közbejött forradalom végett már nem tudta a hivatalos esküt letenni.

A vörös diktatúra alatt letartóztatták, de Seregélyes község olyan megmozdulást rendezett érdekében, hogy pár heti fogság után kénytelenek voltak szabadon bocsátani.

A Forradalom után újult erővel vette fel a harcot a gazdatársadalom és kisiparosság érdekeiért, s számost cikkben támadta a rendszert az elhibázott gazdasági és pénzügyi politikája miatt.

A társadalmi és közgazdasági életben is nagyarányú tevékenységet fejt ki, tagja a Nemzeti Bank főtanácsának, a Dohánytermelők és az Országos Erdészeti Egyesület Elnöke stb.

Hadik János gróf érdemei közé tartozik az, hogy 1927-ben a Világ gazdasági kongresszuson ő képviselte Magyarországot.



báró Hazai Samu

ny. honvédelmi miniszter, vezérezredes

született 1851-ben Rimaszombaton. A bécsi katonai hadk iskolát végezte el. Utána mint vezérkari tiszt, a katonai nevelő intézeteknél és a csapatoknál teljesített szolgálatot, 1910-ben honvédelmi miniszter lett és minisztersége idejére esik a honvéd tüzérség felállítása. Ugyancsak ebben az időben Losonc városát képviselte a parlamentben. Tulajdonosa a Lipót-rend nagykeresztjének, valamint számos jiajai és külföldi magas kitüntetéseknek. A forradalom óta visszavonultan él.



Huszár Károly

az OTI. Elnöke

1882-ben született az alsóausztriai Neusssdorfban, Ischlben és Szatmáron végezte iskolai tanulmányait, majd tanítói oklevelet szerzett. A fővárosba kerülve, legfőbb szervezője lett a keresztényszocialista mozgalmaknak, A Katolikus Népszövetség megalakításában is vezető szerepet játszott és széleskörű újságírói tevékenységet fejt ki még ma: is. 1910-ben a sárvári kerület néppárti programmal országgyűlési képviselővé választotta és 1928-ig képviselte ezt a kerületet. A világháború alatt a hadiözvegyek és árvák sorsainak intézésében tevékenykedett és igen sokat dolgozott a nyomorhító akciók ügyében is.

A kommunizmus alatt több héten keresztül sínylődött a vörösök fogságában. A vörös uralom bukása után kultuszminiszter lett a Friedrich kormányban és az azt követő koncentrációs kormánynak pedig az elnöke lett. Érdemeinek elismeréséül a második nemzetgyűlés alelnökévé választotta.

1926-ban ismét a sárvári kerület képviselőjévé választották meg, de 1928-ban, amikor az OTI elnökévé választották, lemondott mandátumáról és hivatali állásánál fogva

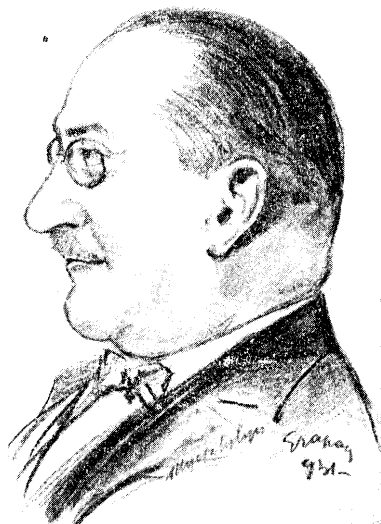
a felsőház tagja lett. Ugyancsak hivatali állásánál fogva tagja a főváros törvényhatóságának is. A bizottságok közül a közjótékonyági és a kegyúri bizottságokban foglal helyet. A Szent Imre év bizottságának ő volt az Elnöke és nagyívvel munkásságáért a Pápa Öszentsége a Nagy Szent Gergely-rend nagykeresztjével tüntette ki.



Hüttl Dezső

műegyetemi tanár, rektor

született 1870-ben Felsőbányán. Középiskoláit a Piaristáknál, az egyetemet a Királyi József Műegyetemen végezte. 1892-ben építészeti oklevelet nyert, 1917—19-ben pedig a mérnöki és építészeti osztály dékánja lett. 1930—31-beni a műegyetem rektori tisztjét tölti be. Az országos középítészeti tanács és a Mérnöki Tanács alelnöke. Hüttl az olasz renaissance híve, sok híres alkotása közül kiváltképp említésre méltó a Piaristák Székháza, a gróf Semsey palota, a Gazdák Biztosító Szövetkezete és az Angolkisasszonyok zugligeti temploma. Monumentális műve a legutóbb épített fővárosi autóbuszgarázs.



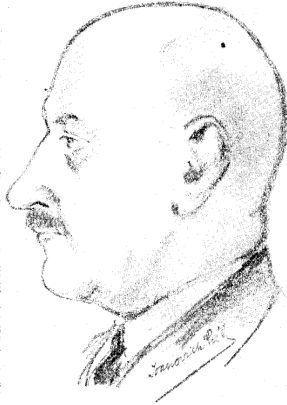
Ilyefalvy I. Lajos

a Székesfővárosi Statisztikai Hivatal igazgatója

1881-ben született Nagyenyeden, Középiskoláinak sikeres elvégzése után a Budapesti Pázmány Péter Tudomány egyetemen avatták doktorrá.

A székesfőváros szolgálatába 1908-ban került. Pályája ívelése gyors volt, mivel már 1912-ben fogalmazó, 1918-ban segédtitkár, 1919-ben titkár, 1924-ben aligazgató és 1926. évben pedig a törvényhatósági közgyűlés bizalmából a statisztikai hivatal igazgatója lett.

Lamotte Károllyal, a kiváló tehetségű tanácsnokkal, együtt szerkesztik a Városi Szemlét és készítik elő az újabb közös alkotásukat, a Magyar Városok Statisztikai Évkönyvét. Szerkesztője a Statisztikai Közleményeknek, s egyben szerkesztője a Statisztikai Füzeteknek és a Statisztikai Évkönyvnek. Budapest székesfőváros statisztikai hivatalának Havi Füzetait és Évkönyvét is ő szerkeszti. Igen kiváló szakíró és mint ilyen, tagja a statisztikusok nemzetközi akadémijának; a Hágában székelő Nemzetközi Statisztikai, Intézetnek.



Joanovich Pál

felsőházi tag, ny. államtitkár

jogtudományi cikkeivelének megszerzése után állami szolgálatba lépett és 1895-ig a pénzügyminisztériumban, utána pedig a miniszterelnökségen teljesített szolgálatot. Több mint tíz éven keresztül vezette a közjogi osztályt, mely idő alatt a minisztertanács jegyzője is volt. Külön megbízatás alapján sokat foglalkozott Horvát-Szlavonország belügyeivel és több alkalommal, mint teljhatalmú biztos, intézte a görögkeleti szerb egyház vagyoni ügyeit. Érdemei közé tartozik, hogy Rákóczi és bujdosó társai hamvainak a hazahozatalai tárgyában előzetesen ő tárgyalta a török kormánnyal. A háború folyamán 1916-ig a déli hadsereg mellett kormánybiztos volt, majd utána újra visszatért a miniszterelnökségre. Számos magas kitüntetésben részesült, így tulajdonosa többek között a Ferenc József rend lovagkeresztjének és középkeresztjének, az orth. Szent Sir rend nagykeresztjének, a bolgár Szent Sándor rend csillagos középkeresztjének, a szerb Szent Száva rend középkeresztjének, a Vöröskereszt tisztí díszjelvényének, stb.

A kommün bukása után ő alapította meg Budán a keresztény községi pártot, melynek programjával bizottsági

taggá is választották. Tagja a város gazdasági és közlelési bizottságának, elnöke a Beszkárt felügyelőbizottságának, és az Elektromos művek igazgatóságának.

A felsőház megalakulása óta annak jegyzője s több bizottságának tagja.



Kenéz Béla

m. kir. kereskedelmi miniszter

született 1874-ben, Szolnokon. A budapesti egyetemi statisztikai tanára. 1931-ben a Bethlen-kormány lemondása utáni alakult Károlyi kabinetben a kereskedelemügyi tárcát kapta. Igen kiváló és nagy tudású szakember, akinek munkásságaitól nagy sikereket vár a magyar társadalom. Számos munkájával gazdagította a szakirodalmat, melyek közül a Statisztika elmélete, Magyarország Népesedési Statisztikája, *R* Földbirtok politika külföldön és itthon a Nép és a Föld igen kiválóak és nagyértékűek.



Kozma Jenő dr.

országgyűlési képviselő, ügyvéd, az Egységes Községi
Párt elnöke

a fővárosi és törvényhatósági tanács örökös tagja, ősrégi nemesi családból származik. Született 1879-ben Budapesten. Középiskoláinak jeles elvégzése után jogi diplomát nyerve, hosszabb külföldi tanulmányútra ment, melynek végétével hazatérve, 1914-ben ügyvédi irodái nyitott. Csakhamar olyan nagy népszerűsége lett szert, hogy irodája egyike volt a főváros legkeresettebbjeinek. A kiváló jogi felkészültségű fiatal ügyvédet rövid idő alatt Buda polgársága szívébe zárta, úgy, hogy már 1906-ban törvényhatósági taggá választották meg. Ezen időtől kezdve megszakítás nélkül viseli ezt a tisztet általános közmegelegedésre. Azóta 25 év telt el, de ez alatt a 25 esztendő alatt Kozma Jenő dr. csak egyet ismert — a munkát. Puritán egyénisége,

hatalmas szónoki képessége révén a politikai életnek is a legkitűnőbbjei közé került. Ambíciójának és szervező-képességének legragyogóbb mintaképét mutatta, akkor, midőn 1925-ben megalapította az Egységes Községi Pártot, amelynek elnökévé lett. — Elsőrendű képességeiért ómagyar királyi kormányfőtanácsossá nevezlek ki. — Az 1926. évi képviseléválasztáson, mint az Egységes Párt listavezetőié jutóit mandátumhoz. Tagja a közmunkák tanácsának is, valamint az Ügyvédi Kamara választmányának és a Budai Takarékos Igazgatóságának. Mindenkit tisztelő és mindenkit segítő jelleméért neve fogalom, személye pedig szeplőtlen köztiszteltben álló.



Konkoly Thege Gyula

A Statisztikai Hivatal elnöke

Született 1876 december 21-én, Aranyosmaróton, Bars vármegyében. Egyetemi tanulmányait a műegyetemen kezdte, majd a budapesti tudományegyetemen fejezte be, ahol államtudományi államvizsgát tett. Közben mint egy-éves tüzérönkéntes, katonai szolgálatot teljesített, 1898-ban a M. kir. Központi Statisztikai Hivatal gyakornokává lett. 1914-től 1917. év végéig tüzértiszt a világháborúban. — 1918-ban osztálytanácsos lett. 1920-ban nyolc hónapon át

a Közszolgálati Alkalmazottak Közellátási Kormánybiztosa, 1922-ben címzetes miniszteri tanácsos, 1924-ben valóságos miniszteri tanácsos, 1926-ban a Központi Statisztikai Hivatal aligazgatója, 1929-ben pedig a statisztikai szolgálatról szóló 1929. évi XIX. t. c. alapján annak alelnöke lett. 1926-ban budapesti tudományegyetemen megszerezte a közgazdaságtudományi doktorátust és 1930-ban ugyanazon a karon az »Agrárstatisztika« egyetemi magántanára lett.

Hivatali állásánál fogva a Kormányjelentést Szerkesztő Vegyesbizottságnak, az Országos Községi Törzskönyvbizottságnak, a Magyar Kereskedelmi Statisztikai Állandó Érték-megállapító Bizottságnak és a Statisztikai Államvizsgáló Bizottságnak elnökhelyettese. Tagja az Országos Ipartanácsnak és az Országos Statisztikai Tanácsnak. Ez utóbbi gazdaságstatisztikai szakosztályának elnökhelyettese is. S a már megszűnt Országos Közélelmezési Tanácsnak szintén tagja volt.

Elsősorban gazdasági statisztikával, különösen agrárstatisztikával foglalkozik. 1921 óta, amikor a Statisztikai Hivatal mezőgazdasági osztályának vezetését vette át, az ország mezőgazdasági statisztikai adatgyűjtéseit teljesen és annyira újjászervezte, hogy jelenleg Európában Magyarország agrárstatisztikája a legteljesebbek közé tartozik.

Statisztikai munkásságán kívül kiterjedt tudományos, társadalmi és irodalmi munkásságot is kifejt.

Behatóan foglalkozik a Konjunktúrakutatással is. 1927 óta a Popovics Sándor elnöklele alatt működő Magyar Gazdaságtudományi Intézetnek ügyvezető alelnöke.

Választmányi tagja a Magyar Statisztikai Társaságnak, a Magyar Közgazdasági Társaságnak, a Magyar Meteorológiai Társaságnak, a Société Belge de Etudes et d'Exposition című belga közgazdasági társaságnak. Tiszteletbeli tagja az Országos Magyar Gazdasági Egyesület közgazdasági és számtartási szakosztályának s ezenkívül még más tudományos egyesületeknek is.

A szövetkezeti életben szintén tevékenyen közreműködik. A Köztisztviselők Fogyasztási Szövetkezetének igazgatósági tagja. A Magyarországi Szövetkezetek Szövetsége elnöki tanácsának tagja, valamint irodalmi és statisztikai szakosztályának elnökhelyettese.

Társadalmi vonatkozású munkásságát főleg a Közszolgálati Alkalmazottak Nemzeti Szövetségében fejejt ki, melynek társelnöke. Azután a Felvidéki Egyesületek Szövetségében, amelynek választmányi tagja és a Barsvármegyei Egyesületben, amelynek elnöke.

Önállóan megjelent munkái: »Magyarország földbirtokviszonyai és a földbirtokreform«, »Magyarország földbirt-

tokosai és földbérloi», »A szántógépek elterjedése Magyarországon«, »Az 1926. évi országgyűlési képviselőválasztások eredménye«, »Magyarország mezőgazdasági statisztikájának szervezete«, »Magyarország külkereskedelmi forgalma és a mezőgazdasági kivitel jelentősége«, »La Statistique agricole en Hongrie«, amelyet a Nemzetközi Mezőgazdasági Intézet megbízásából írt s amelyet nevezett intézet adott ki Rómában.

Ismertetései és tanulmányai főleg a Magyar Statisztikai Szemlében, a Magyar Gazdák Szemléjében, a Közgazdasági Szemlében, a Közgazdasági Szemlében, a Mezőgazdasági Közönyben és a Revue de la Société Hongroise de Statistique című folyóiratban jelentek meg.

A napilapokba és szaklapokba (külföldiekbe is) pedig már fiatal tisztviselő korától, az 1900-as évek elejétől számos cikket írt, amelyek tárgyköre főleg a mezőgazdaság,) azután a külkereskedelmi forgalom és a tisztviselőkérdés volt.



dr. Kundtner Róbert

műegyetemi m. tanár, hites törvényszéki könyvszakértő

A hites könyvvizsgálókat képesítő bizottság! és a társadalombiztosítási szakvizsga vizsgáló bizottság tagja. Műegyetemen a könyvvitelnek, a mérlegtannak és az ipari és az ipari vállalatok revíziójának meghívott szakelőadója a M. kir. Pázmány Tudományegyetem a könyvvitelten előadója, a Magyar Könyvviteli Folyóirat felelős szerkesztőjét a Révay Nagy Lexikona, a Gutenberg Lexikon, a Közgazdasági Enciklopédia, stb. munkatársa.

Született Budapesten; 1882. november 15-én, néhai Kundtner Jánosnak, a székesfővárosi vigadó bérlőjének fia. Főiskolai tanulmányait Budapesten és Zürichben végezte. Egy évi székesfővárosi működése után a Kolozsvári Kereskedelmi Akadémiának lett rendes tanára (1905—1913), amelynek kezdettől fogva főiskolai tagozatán adott elő. 1913-ban a Pozsonyi Felsőkereskedelmi Iskola igazgatója. 1919-ben a Budapesti Kereskedelmi Akadémia tanára, majd 1921-ben a Pénzügyi Központ főrevizora lett, ahonnan kilépve, önálló revizori irodát nyitott. Főbb munkái:

Könyvviteltan (3 kötet, Kolozsvár, 1908. 8. kiadás Trautmannal, Budapest, 1931.)

A berni kanton számvitele (Budapest, 1911).

A kettős könyvvitel elméletei (Kolozsvár, 1913.)

Gyakorló Iroda (Gyalokay Artúrral Budapest, 1921. 2. kiadás 1925.)

Az alaptőke felemelése (Budapest, 1924.)

Kereskedelmi alapismeretek (Trautmannal, Budapest, 1925. 3. kiadás 1928.)

Stern Sparkassendienst című munkájában a Magyarországról szóló fejezet (Leipzig, 1925.)

A mérleg valódiságának helyreállításáról (Novákkal Budapest, 1925.)

A költségvetés alapján működő intézmények, egyesületek, stb. számvitele (Budapest, 1929.)

Előkészületben: a Gyári számvitel kézikönyve. Üzemgazdaságtan. Számos cikket írt bel- és külföldi szaklapokba.

Mélyreható tudományos készültségié, évtizedeken át folytatott széleskörű működése alatt szerzett gyakorlati ismeretekkel párosul.



báró Kray István

országgyűlési képviselő

Született: Lőcsén (Szepes vm.) 1887 december 18-án Középiskoláit a bécsi Teréziánumban végezte. Főiskolai, tanulmányait a budapesti, bécsi és montpellier-i (Franciaország) egyetemeken. Államtudományi doktorátust a budapesti egyetemen szerezte. Külföldi tanulmányutakat tett Németországban, Sveicban, Belgiumban, Franciaországban, Olaszországban és Spanyolországban. 1911-ben Szepes vármegye főispánjának lett titkára, majd később segédfogalmazó a belügyminisztériumban..

1914-ben Udvari fogalmazó

1916-ban Udvari segédtitkár

1918-ban Udvari titkár

Bécsben, a volt cs. és kir kabinetirodában.

Mint tartalékos hadnagy báró Kray Pál tábornagy nevét viselő volt cs. és kir. 67. gyalogezredben szolgált. 1917-ben és 1918-ban pedig IV. Károly király kíséretében járta az összes frontokat.

1919 és 1920-ban a csontfalui (Szepes megye) családi birtokán gazdálkodott, míg 1920 októberében a csehek ki nem utasították.

1922-ben fellépett a gödöllői kerületben keresztény ellenzéki programmal, de br. Kaas Albert egységes pártival szemben kisebbségben maradt mindössze 29 szavazattal.

1923-ban miniszteri osztálytanácsos lett a népjóléti minisztériumban és egyben a lakásépítési akció vezetője.

1926-ban egységspárti programmal a zalaegerszegi kerület o. gy. képviselőjévé választották.

1928-ban, amikor Gömbös Gyulát honvédelmi államtitkárrá kinevezték, kilépett az egységspártból.

1921-ben újból egyhangúan képviselővé választották a zalaegerszegi kerületben kereszténypárti programmal. Kitüntetései: XI. o. polgári hadi érdemkereszt, Signum Laudis, Pápai ezüst érdemérem, német vaskereszt és számos külföldi kitüntetés. Közéleti szereplése: vezető pozíciót tölt be a legitimista mozgalomban és katolikus életben.

1927-ben az M. L. Sz. társelnökévé választották, majd 1930-tól elnökévé.

1931-ben pedig a budapesti urak Mária-kongregációnak lett a prefektusa.



Kuna P. András

országgyűlési képviselő

született Kunszentmártonban, 1866-ban. Politikai ténykedése főként a forradalom utáni időkre esik, amikor is a kisgazdamozgalomnak egyik úttörője, később lelkes harcosa lett, a társadalmi életben is intenzív szerepet játszik, alelnökei a Magyar Gazdasövetségnek s számos kisebb és nagyobb mezőgazdasági intézménynek vezető embere.



Liber Endre

Budapest Székesfőváros alpolgármestere

1878-ban született Budapesten. Iskolai tanulmányait a piaristáknál és a tudomány egyetemen végezte.

1896-ban került a fővárosi szolgálatába s huzamosabb Ideig mint polgármesteri titkár működött.

1916-ban került a közjótékonyági ügyosztályba, mint vezető helyettes, 1925-ben pedig' ennek az ügyosztálynak lett a tanácsnoka.

Háború idején az erdélyi menekültek ügyeinek országos kormánybiztosa volt. Nemes szíve és puritán gondolkodása teljes melegevel fordult az elhagyottak felé és kitartó szorgalommal dolgozott azon, hogy az élet nyomorgóinak minél több és több segítő intézményt létesítsen. Az elmúlt évtized alatt nem is volt olyan jóléti akció, amiben vezető szerepe ne lett volna. — Egyik kimagasló ténykedésének tudható be íá Fonyódi Árvaházi üdülőnek létesítése, tnyelyel lehetővé tette, azt hogy minden árvaházi növendék évente egy hónapig ingyen részesüljön nyári üdülésben Tanácsnoki működése alatt nem kevesebb, mint 360 emelte la szegényházak befogadó képességét, majd megkezdette egy új 1600 személyes szegényháznak építését.

A Városi Színházban is Liber kezdeményezésére vált lehetővé a polgári társadalom szegényebb rétegeinek Iszámára a komoly operaelőadások szervezése. A Székesfővárosi Hirdető Vállalat modernizálása is Liber ^itűnő szakismeretének köszönhető s ugyancsak az ő érdeme, a világitól transzparenszek és világitó oszlopok bevezetése a gazdasági életbe.

Liber több ízben képviselte a fővárost a külföldön, így többek között Rómában, a Türk centennárium emlékünnepe-n, Genfben a gyermekvédelmi kongresszuson, Bécsben a lakásügyi kongresszuson, stb.

Anya és csecsemővédő otthont létesített, s megindította a főváros kislakásépítő akcióját, amely azt eredményezte, hogy 4 esztendő leforgása alatt több, mint 4000 lakás épült. Kulturális téren is számtalan alkotás fűződik nevéhez, úgy a fővárosi fiókkönyvtárak szaporítása, szobrok, emlékművek felállítása. Méltán érdemelte meg azt a kitüntetést amikor Magyarország kormányzója II. osztályú polgári érdemkeresztel tüntette ki s rövid időre rá pedig a kormányfőtanácsosi címet nyerte. A legutóbbi tisztújító választáson egyhangúlag alpolgármesterré választott meg, s ebben a pozíciójában is az maradt, mint tanácsnoki korában, dolgos, szorgalmas, nemesszívű, puritánjellemű férfiú.



Mayer János

ny. m. kir. földművelésügyi miniszter

született 1871-ben Kompolton, Heves vármegyében. Iskoláinak elvégzése után édesanyjának birtokán, gazdálkodott, majd 1906-ban megválasztották közgyámnak.

1909-ben lett vármegyei bizottsági tag. 1914-ben hitelszövetkezeti fiókot alapított a Hangya érdekeltségében. — 1911-ben választották meg először képviselőnek a kápolnai kerületben.

A forradalom után igen élénk tevékenységet fejtett ki a kisközgazdasági érdekekért.

1924-ben lett földművelésügyi miniszter, mely pozíciót a legnagyobb szakértelemmel és pontos lelkiismeretességgel töltötte be. A Bethlen kormány lemondásával a Károlyi kabinetben a tárcanélküli kisközgazdasági miniszterséget kapta.

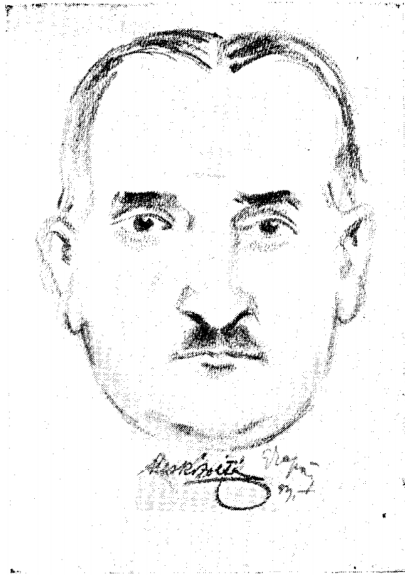
Tagja a Parisban székelő nemzetközi mezőgazdasági bizottságnak.



Marshall Ferenc

m. kir. gazdasági főtanács, országgyűlési képviselő

Született 1887-ben. Régi politikai vezérférfitű s már a háború előtti gazdamozgalmaknak is kimagasló alakja volt. Pár esztendővel ezelőtt került igazgatóhelyettesi minőségben az Országos Mezőgazdasági Kamarához, de nemsokára annak ügyvezető igazgatójává lépett elő. Igen kiváló közigazgatási szakember, főképpen mezőgazdasági kérdésekben, a Falu Szövetségnek is egyik vezető tagja.



Meskó Zoltán

ny. belügyi államtitkár, országgyűlési képviselő

született 1883-ban Baján. A katonai főrealiskola elvégzése után a Bécsi katonai akadémiára iratkozott be, melynek sikeres elvégzésével hadnaggyá avatták.

A háborút végigküzdötte, s vitéz magatartásáért több kitüntetést szerezve, mint aktív százados szerelt le.

1917-ben választották meg először függetlenségi; 48-as programmal képviselőnek. A rákövetkező esztendőben felismervén kiváló és nagyértékű képességeit, szülővárosában Bajára nevezték ki főispán kormánybiztosnak, mely pozícióját a szerb betörésig a legnagyobb közmegelegedésre töltötte be.

A forradalmi idők után a Friedrich-kormányban kapott szerepet, mint a kiscgazdaügyek kormánybiztosa.

A Teleki-kormányban pedig, mint belügyi államtitkári foglalt helyet. Azóta élénk, illetve intenzív szerepet játszik a kiscgazda mozgalmakban. A kiscgazdapártnak ügyvezető al-elnöke, úgyszintén az egységes pártnak, valamint a Faluszövetségnek egyik társelnöke.

Mint képviselő, immár 16 esztendeje tölti be egyhuzamban a kiskőrösi kerület mandátumát.

Meskó Zoltán legutóbbi érdemei közzé tartozik, hogy fáradtságot nem ismerő céltudatos munkával megalapította az ország egyik legnagyobb kiscgazda intézményét az Országos Gazdaotthont.

Mint publicista is igen kiváló, miután saját lapjában a Pesti Újságban megjelenő cikkei állandóan a legőszintebben és a legtárgyilagosabban tárgyalják a magyar gazdaságsadalom egyetememes érdekeit.

Nem egyszer szállt síkra a kartelek és a nagy bankok kiuzsorázó inváziója ellen s komoly érvekkkel mutatott rá országrontó ténykedéseikre.

Legutóbb a névmagyarosítás és a titkos választójog; mellett tört pálcát s erélyesen foglalt e két ügy mellett állást.

Meskó Zoltán azon ritka politikusok közzé tartozik akinek szava komoly okulásra méltó. Humoros megjegyzései mellett is ott van a fajszeretet és ha kell a szópöröf, mely úgy csap le, mint amilyen maga a tárgy.

Azonban beszéde hevében sohasem ragadja el magát. A legerősebb parlamenti vitákban is keményen állta a sarat, okosan, nyugodtan válaszolt a közbeszólásokra. Ami pedig Meskót, mint magánembert jellemzi, igazi ízig-vérig gentleman, nagy magyar lélek, közvetlen és nemes szívű.



Madarász István dr.

kultuszminiszteri tanácsos

született 1884 július 10-én Nagyszombaton. Hittudományi tanulmányait a bécsi egyetemen végezte és 1907-ben hittudományi doktorrá avatták. 1905—15-ig a fővárosban, működött mint hitoktató és 1915—25-ig pedig az esztergomi egyházmegyei irodában volt, mint levéltáros, jegyző és titkár., 1926—28. lipótvárosi plébánossá nevezte ki a hercegprímás és 1928-ban min. tanácsos lett a kultuszminisztériumban. Irodalmi művei: *Életproblémák I., II.*, (Hitvédelmi előadások.) — *Apalogetika.* (Hitvédelmi tankönyv). — *Ch. Plater,* az angol kath. szociális mozgalom apostola. — *Impressziók egyiptomi és szentföldi utamról.* — *A modern materializmus s atheisztikai világnézet.* — *A fizikokémia vitalizmus főbb képviselői.* — *Ostwald Vilmos enargotikai manizmusa.* — *Versorn prichomonizmus.* — *Haeckel monizmusának rendszere.* Bp. Pázmány P. Tud. Egyetem bekebelezett doktora. L. Isk. Akadémia tagja.



Nagy Ferenc

székesfővárosi bizottsági tag, nagyvállalkozó

született 1884 január 30-án, Budapesten. Tanulmányainak elvégzése után egy előkelő szállítási cég vezetője lett és 1910-ben pedig a Szarka utca 7. alatt egy szállítási vállalatot alapított, mely még ma is egyike a főváros legtekintélyesebb szállítási vállalatainak. Beutaztál egész Olaszországot, járt Francia, Német és Lengyelországban, továbbá Belgiumban, Ausztriában és Jugoszláviában.

1910-ben már élénk szerepet tölt be a főváros életében. Előzőleg egy esztendővel megalapítja a Nagytétényi Polgári Kört, majd (m megszervezte a telepi iskolákat, postajáratot és világitást eszközölt ki a telepnek.

1910-ben pedig megalapította a Belvárosi Keresztényi Polgári Pártot és válllvetve dolgozott az akkori idők nemi kisebb egyéniségeivel, mint Szmrecsányi György, Kaas tvor, Huszár Károly és Sággy Gyulával. A világháború négy esztendejét a fronton töltötte el, mely idő alatt számos kitüntetésben részesült.

Érdemei közé tartozik, hogy ő rendezte meg a Kormányzó bevonulásának ünnepségét.

Mint törvényhatósági tag, a városgazdasági, a közigazdasági, egészségügyi, a közbiztonsági és Vésztőbiztonsági felügyelő bizottságának tagja. Nagy Ferenc különösen a kisemberek érdekében fejt ki áldásos tevékenykedést.



dr. Némethy Károly

Székesfővárosi Tanácsnok, aransarkantyús vitéz

a közművelődési és művészeti ügyosztály vezetője, 1911-ben, vagyis alig 21 esztendőskorában került a főváros szolgálatába. Eleinte az V. kerületi előljáróságban működött, azután a XIV. ügyosztályban közművelődési ügyek; előadója lett, majd az elnöki ügyosztályba helyezték; át, ahol Bárczy, István akkori polgármester titkára volt.

Még a háború első esztendejében hadba vonult, mint a második huszárezred hadnagya, majd főhadnagya küzdötte végig a háborút. Öt ízben kapott kitüntetést és IV. Károly 1916-ban, a koronázáskor, aransarkantyús vitézzé is avatta. A háború befejeztével újra elfoglalta állását, mint polgármesteri titkár, majd a szociálpolitikai, később a városrendészeti ügyosztályba került, 1925-ben pedig a főpolgármesteri iratai vezetője lett. Ezt a rendkívül fontos és

óriási felelősséggel járó pozíciót közel hat éven át töltötte be, a legnagyobb megelégedésre.

A legutóbbi tisztújításon a törvényhatósági bizottság bizalma méltán emelte a közművelődési és művészeti ügyosztály élére. Némethy Károly tanácsnok ízig-vérig. művészeti szakember és a művészet igazi pártfogója. — Munkásságától tehát méltán sokat remélhetnek a művészek és sokat nyer vele a közművelődés is.



dr. Orel Géza

c. m. kir. főigazgató

Született 1878-ban Kaposváron. Ritka szorgalommal és törekvéssel elemi iskolai tanítóból felsőkereskedelmi igazgatóvá küzdötte fel magát. 1927-ben elnyerte a kir. főigazgatói címet, egyben az Országos Felsőbb Kereskedelmi és Iparoktatási Tanács tagja lett. Kitűnő gyakorlati pedagógiai író. Tanulmányait műhelyekben és a külföldön, egészítette ki. Asztalos, bádogos, könyvkötő és fényképezeti műhelyekben éveken át dolgozott.

Megszervezője és nyolc éven át igazgatója volt a francia követség védnöksége alatt álló »Ecole de Langue française de Budapest« nyelviskolának. Munkásságáért a francia

kormánytól a Palme de Academic, később a legmagasabb közoktatásügyi rendjelet, az »Officier de l'Instruction Publique-ot kapta.

33 éve működik a pedagógiai pályán. Soha nem tévesztette szem elől, hogy gyakorlati alapra kell fektetni a tanítást, gyakorlati abbé kell tenni a tanárképzést. Megérteni sohasem tudja, hogy egy agrárállamban miért van olyan sok kereskedelmi s oly kevés mezőgazdasági, illetve kisgazdákat képző iskola, holott a vidéki polgári iskoláknak éppen a kisgazda kiképzés lenne a hivatása.

Kiicic könyve jelent meg: Technológiai olvasmányok (1911), Műhelynevelés Paris iskoláiban (1914), Szociális reformok iskoláinkban (1918), A tanoncoktatás kérdésének megoldása (1919), A felsőkereskedelmi iskolák reformjához (1926), Az árusítás technikája és lélektana (1929). Az árusítás neveléstana, a kirakat felépítése (1930), A műhelyi nevelés, takarékoság (1930), Gyakorlati életre való nevelés (1951J, Az ügyes eladó kézikönyve (1931). — A kritika által úttörőknek ismert munkák.

Orel Géza egyik munkájában írja, Trefort és Csengery szellemét a franciák értették és valósították meg. Azért fejlett ott az ipar és mezőgazdaság. Szerinte a gyakorlati kémiát és természetrajzot okleveles gazdasznak, a fizika gyakorlati részét gépészmérnöknek, a kereskedelmi levelezést és könyvvitelt bankszakmában és közüzemekben jártas egyéneknek; az iparos a rajzot, technológiát a mérnöknek kellene tanulnia. Így születne meg egy új Magyarország.

1931. szeptember havában Parisban tartott nemzetközi kongresszuson munkásságát felismerték és annak a bizottságnak, amely az árusítással és reklámmal foglalkozott, alelnökévé választották.



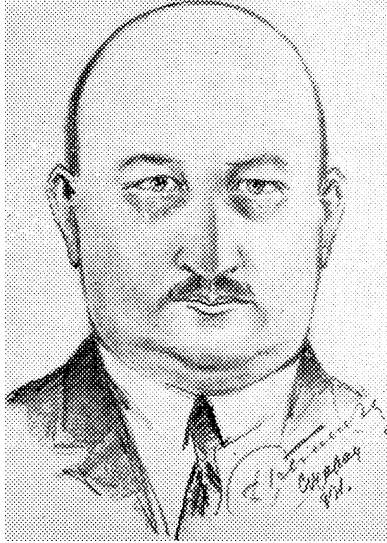
Paulheim Ferenc

m. kir. kormányfőtanácsos, építőmester;

született 1867-ben Szigetújfalun, Pestmegyében. Iskolai tanulmányainak befejezése és oklevele megszerzése után a fővárosban építkezési vállalatot alapított és rövidesen a legjobban foglalkoztatott szakmabeli vállalkozók sorába emelkedett. Számos nagyszabású építkezést végzett, mindenkor a legmintaszerűbb pontossággal és lelkiismeretességgel. Buzgó híve a katolikus anyaszentegyháznak, a hitélet terén szerzett érdemeiért a Pápa Pro Ecclesia et Pontifice érdemkereszttel tüntette ki. A törvényhatósági bizottságnak 1912 óta tagja, különösen a városrendezési és az ipari kérdésekben dolgozott sokat a közérdekért. Tagja a középítési bizottságának.

Paulheim legmesteribb alkotásai közé tartozik laz, 1904. évben épített Nagykorona ucca 24. szám alatti ötemeletes bérpalota is, s miután az akkori időkben ilyen magas középületekre nem adtak ki engedélyt, Paulheim volt az első, aki ezt nagy befolyásánál fogva megtudta szerezni.

Ugyancsak Paulheim mesteri keze alól került ki a Lónyay uccai Központi Zálogház is.



Petracsek Lajos

ügyvéd, országgyűlési képviselő

szülelett 1891-ben Beszercén. Középiskoláinak sikeres elvégzése után jogtudományi doktorátust nyert 1913-ban. — Utána dr. Kozma Jenő ügyvédi irodájában ügyvédjelöltösködött. A háború kitörésének napjától, 1918. februárjáig, mint tartalékos hadnagy teljesített frontszolgálatot. 1917 novemberében a földművelésügyi minisztériumban kinevezték jószágigazgatói fogalmazónak és birtokpolitikai tanulmányai alapján az erdélyi telepítési akciónál nyert beosztást. 1918 februárjában a honvédelmi és a földművelésügyi minisztériumok közös megbízása alapján, előző beosztását megváltoztatva, megbízást kapott a nádnak, takarmánycélokra való kitermelésére, amit saját tervei alapján szervezett meg. Nem sok időre rá a földművelésügyi minisztérium háborús ellátási osztályába rendelték és ott mint a takarmány ellátás

vezetőjének volt helyettese s ebben a minőségében szervezte meg a hadsereg 1918. évi takarmányellátását. Ezen beszállításában megmaradt 1919 októberéig, majd az általa tervezett első mezőgazdasági exportnak; lebonyolítására és vezetésére kapott megbízást a földművelésügyi kormánytól^ 1920 júniusában a Furiura gabonarekviráló osztályának volt vezértitkára és szervezte az utolsó gabonarekvirálást. Ennek a munkának befejezése után az egyik nagyobb budapesti malomcsoportnál vállalt átmenetileg bizalmi munkát, aztán pedig 1923-ban letette az ügyvédi vizsgát és azóta mint önálló ügyvéd működik.

Buda sportéletének régi szervezője és vezetője, s ebbeli minőségében 1929 óta ügyvezető elnöke a Budai Torna Egyletnek, elnöke továbbá a Verbőczy Gimnázium Bajtársi Szövetségének és a Budai Társaskörnek. A legutolsó törvényhatósági választáson, mint a hegyvidéki kerület listavezetője, szervezte meg nagy többséggel a XII, választókerületet és azóta a törvényhatóság tagja, a legutóbbi képviselőválasztáson nagy szótöbbséggel jutott mandátumhoz.



vitéz Pesthy Müller Leó

litván főkonzul, gyáros

Budapesten, 1886 augusztus 21-én született, nagykereskedő. Magyar királyi udvari és kamarai illatszer és pipereszappangyáros, a Müller J. L. budapesti keresk. törv. bej. cég tulajdonosa és cégfőnöke, több bel- és külföldi udvari kamarai szállítója. A Budapesti Székesfővárosi Községi Takarékpénztár és a budapesti Vásár és Takarékpénztár igazgatósági tagja. — Cégét alapította 1870 augusztus hó 21-én, hatvan évvel ezelőtt; üzleti tevékenységének ideje: 1905 augusztus hó 21-ike óta 25 év. A m. kir. M. E. 6540. sz. ü eln. rendelete és a m. kir. kereskedelemügyi miniszter előterjesztésére Magyarország Főméltóságú Kormányzója 1924. év november hó 22-én kelt legfelsőbb elhatározásával magyar királyi kormányfőtanácsossá nevezte ki.

1906-ban mint egyéves önkéntes, a cs. és kir. 16. huszárezredben szolgált a háború alatt, 1914—18. novemberéig az I, majd a 8. m. kir.honvéd huszárezredben szolgált. Rangja: tart m. kir. HH százados. Emléklapjának száma 4104., eln. IV. 1927.

Vitézzé avattatott 1930, évi május hó 25-én. Rendjelei: III. oszt. katonai tiszti érdemkereszt a kardokkal,

bronz *Signum Laudis* a kardokkal, Károly csapatkereszt, sebesülési érem, magyar és német katonai érem, a magyar Vöröskereszt érdemkeresztje, a jubileumi és az 1912. évi mozgósítási emlékérem, a tiroli katonai érdemérem.

Politikai tevékenysége: 1921—28-ig, hét éven át Budapest Székesfőváros törvényhatósági bizottságának tagja a Keresztény Községi Párt—Wolff Károly dr.).

Ipari és társadalmi érdekeltsége: Az Iparosok Országos Szövetségének dísztagja, a Baross Szövetségi alapítója, a Vagyonmentő Vásár tervezője és megalapítója, s az Árumintavásár rendezője. Tagja a Kereskedelmi és Iparkamarának, hites szakértő és hatósági tanácsadó, az adófelszámolási bizottság elnökhelyettese.



Piazza Győző

Székesfővárosi bizottsági tag, építész

született 1876-ban Budapesten. Elemi és középiskolai tanulmányait a Belváros különböző iskoláiban végezte. Azon ritka polgárok közé tartozik akik csak egyet ismernek, az őszinte s becsületes munkát és önzetlen ténykedést a köz érdekeiért. Piazza Győző előkelő családból származik. A háború négy esztendejét a fronton töltötte el és mint aktív száza-

dos szerelt le. — 1920-ban választották meg először bizottsági taggá, mely tisztét becsülettel töltötte be a legutóbbi törvényhatósági választásokig.

1930-ban kilépett a keresztény községi pártból és az egységspárt (Kozma párt) listáján indult, de miután Dinich volt a listavezető, kevés szavazat híjján kimaradt a törvényhatóságából.

Piazza munkájának hiányát nagyon érezték a választópolgárok, miután nemes szíve olyan sok emberen segített már. Ez év novemberében azonban újra visszakérült a tanácsba, miután Dinich lemondott bizottsági tagságáról.

Tagja számos fő- és albizottságnak, főként a műszaki és városfejlesztési ügyek érdekében fejt ki érdemes, ténykedést.



Rakovszky Iván

a Közmunkák Tanácsának elnöke

1885. évi február hó 5-én született Budapesten. Középiszkolai tanulmányainak befejezése után 1907-ben a jog- és államtudományok doktorává avatlak. Már joghallgató korában ismert nevet szerzett magának a fővárosi napilapokban és folyóiratokban megjelent írásaival és főként művészi és társadalmi kérdésekkel foglalkozott. 1907-ben közí-

gazgatási szolgálatot vállalt Turóc vármegyében, melynek, akkor aljegyzője, 1909-ben pedig tiszteletbeli főjegyzője lett, Csakhamar megvált azonban a közigazgatástól: 1910-ben az általános választások alkalmával a turócmezei stubnyai kerület munkapárti programmal képviselőjének választotta és az 1910-ben összeült képviselőház körjegyzője lett.

A háború alatt egyébként mint a turócmezei Vöröskereszt elnöke, szerzett jelentős érdemeket, több hadikórház felállításával. Egyideig miniszteri biztosa volt a besztecebányai kolera megfigyelő intézetnek és ebben a minőségben egy 6000 ágyas kórházat létesített.

Az 1922-i általános nemzetgyűlési választások során Kőszegen lépett fel, azonban Lingauer Albinnal szembeni kisebbségben maradt. Később mégis mandátumhoz jutott, mert Kállay Tibor pénzügyminiszternek a nyíregyházi mandátumról való lemondása után őt választották meg a nyíregyházi kerület képviselőjévé.

1923-ban a kormányzó belügy miniszterré nevezte ki.

A rend biztosításának munkája egyrészt az ellenforradalom fennmaradt csökevényei, másrészt a kommunizmus még' kiirtatlan csirái ellen folyt. Miniszterségének második, évében aztán sikerült annyira konszolidálni a belső viszonyokat, hogy a zalaegerszegi internálótábor, mely a forradalmi időkből maradt fenn s amelyért a kormány sok támadásnak volt kitéve, feloszlathatta.

Rakovszky érdemeinek tudható be, hogy az államrendőrségi létszámát a trianoni békeszerződés által megengedettnél alacsonyabbra csökkentette ugyan, azonban a rendőrségi szervezet s kiképzési rendszerének kiépítésével az államrendőrséget ismét régi színvonalára emelte.

Rakovszky Iván széleskörű közéleti működést fejt ki. Elnöke a Vármegyei és Városi Országos Mentő Egyesületnek, amelynek működésében ténylegesen irányító szerepet visz. Tagja az Idegenforgalmi Tanácsnak és mint ilyen, elnökölt a Budapesten, 1928-ban megtartott idegenforgalmi világkongresszuson, amikor is élénk érdeklődést kiváltott beszédét mondott, Emellett tagja a Képzőművészeti Tanácsnak.

A m. kir. minisztérium dr. Rakovszky Ivánt 1928. évi április hó 10-én a Fővárosi Közmunkák Tanácsa elnökévé nevezte ki.



Rauscher Aurél

a Székesfővárosi Községi Takarékpénztár, alelnöke

régi bankszakember és méltán került a Takarékpénztár megalkuláskor az Alelnöki tisztségbe.



Rubinek István

az Egységes Párt alelnöke, ügyvédi

született 1886 január 3-án Óhaj községben Bars vármegyében Középiskoláit Nyitrán végezte, az Egyetemet pedig Budapesten és Berlinben.

Még egészen fiatalember volt, amikor már bekapcsolódott az országos politikai mozgalmakba és Schandl Károllyal, valamint Czettler Jenővel, Bernát Istvánnal megszervezték a kisgazdaijakat, hogy őket egy céltudatos szociálpolitikai érzékre, helyesebben a reális gazdasági életre neveljék.

1919-ben már, mint az Országos kisgazda mozgatmak jól ismert irányítója lett.

Kiváló szaktudása akkor nyert méltó megbecsülést illetve elismerést, amikor az Egységes Párt 1921-ben ü. v. alelnökévé választotta.

Mint politikus azon ritka egyének közé tartozik, akik szerényen, csendesen, de annál nagyobb igyekezettel dolgoznak a magyarság szent ügyeiért.



dr. Salamon Géza

Székesfővárosi Tanácsnok

született 1885-ben, Budapesten. Pályáját 1911-ben kezdte, — mint ideiglenes fővárosi tisztviselő. Közel egy esztendei előjárósági szolgálat, után a közegészségügyi ügyosztályhoz (került és ott húsz esztendeig működött, mint fogalmazó jés tanácsjegyző. Majd három évig helyettes vezetője tvolt az ügyosztálynak, ahol a fővárosi közegészségügynek fellendítése és a köztisztasági szolgálat európai színvonalra való emelése érdekében fejtett ki hervadhatatlan és felejthetetlen érdemeket,

A közkórházi és köztisztasági ügyeknek legalkalmasabb

közönsége,

A tanács valóban példásan választott, amikor Salamon Géza dr-t emelte ennek a rendkívül fontos ügyosztálynak élére, miután a mai válságos időkben szükség is van egy megértő szívre és egy cselekvő akaraterőre. És Salamon tanácsnok az a férfiú, aki nemcsak tervezni, alkotni, — hanem cselekedni is tud!



Sipőcz Jenő dr.

Budapest Székesfőváros polgármestere!

született 1878 szeptember 19-én Budapesten, Elemi és középiskolai tanulmányait a fővárosban végezte, a jogot pedig a Pázmány Péter Tudományegyetemen hallgatta, a diploma elnyerése után ügyvédjelöltsködött, majd rövid időre rá önálló ügyvédi praxist folytatott. 1906 november 1-én lépett a székesfőváros szolgálatába. Csakhamar tisztí ügyésszé választották és ebben a pozícióban működött egészen 1920 áprilisáig, vagyis addig, amíg a kormányzó a főváros kormánybiztosává és helyettes főpolgármesterévé nevezte ki. Még ugyanez év szeptember elsején a nyugdíjba vonuló Bódy Tivadar helyébe polgármesterré választották meg, mely díszes pozíciót a mai napig is a legnagyobb szakértelemmel tölti be.

Működésének első időszakába esik a főváros forradalmak! által okozta kárainak rendbehozatala, az első deficitmentes költségvetésének elkészítése, a külföldi hitelezőkkel kötött ostendei egyezmény, a villamosvasutak megváltása és ezzel kapcsolatosan a Beszkárt megalapítása, majd 1926-ban a húszmillió dolláros beruházási kölcsön felvétele.

Sipőcz Jenő 42 esztendő volt. amikor a főváros pol-

gármesterévé választották s szóval aránylag egészen fiatalon került ezen kitüntető stallumba.

Negyvennyolc esztendő volt, amikor másodszor érte ez a kitüntetés, amikor is újból polgármesterré választották, Sipőcz Jenő ez esztendőben töltötte be ötvenharmadik élet-évét. Még mosolygó arcú, hirtelenszőke férfiú volt, amikor a város élére került, ma pedig szőke hajai közt mindig több és több a fehér hajszál, arcáról pedig kevesebbet tükröződik vissza a derűs mosoly. Nem is csoda, ha rá gondolunk arra a keserves munkára, melyért a mindenki által tisztelt és becsült Sipőcz Jenőnek kellett megküzdenie.



Schöner Győző

a Gázművek h. vezérigazgatója

született 1875 április 5-én, Budapesten. 1893. évben tett érettségi után a bécsi műegyetem gépészmérnöki szakosztályán 1898. évben szerzett gépészmérnöki oklevelet, amelyet a Kir. József Műegyetemen honosított.

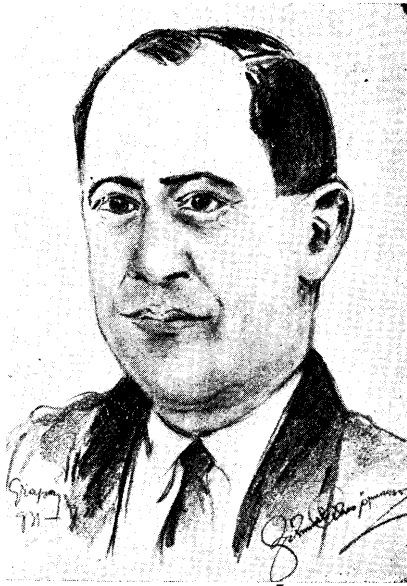
Mérnöki pályája kezdetén a Ganz és Társa vasöntő és gépgyár Rt-nél mint szerkesztő mérnök működött, míg az 1904. évben a Gázművekhez hívták meg, ahol kezdetben mint a műszaki igazgató asszisztense, két év múlva már

mint a józsefvárosi Gázgyár *üzemvezetője* működött és emellett még a műszaki titkári teendőket látta el.

1910. évben a főváros szolgálatába lépett át és dtir. Heltai Ferenc akkori vezérigazgató mellett résztvett a Gáz-művek házi kezelésbe vételének előkészítő munkáiban és az Óbudai Gázgyár tervezésében, majd, mint építésvezető főmérnök, átvette az építési iroda és az egész építkezés vezetését.

1916. évben igazgatóhelyettségé, 1920. évben műszaki igazgatóvá, 1926. évben helyettes vezérigazgatóvá lépett elő, és mint ilyen vezeti elődjének 1929. év május íhavában oekövetkezett halála óta a Székesfővárosi Gázüzemet, ugyanezen évben ülvén meg 25 éves szolgálati jubileumát. Szak-egyesületekben számos előadásával és szakcikkék írásaival külföldön is jó hírnevet szerzett magának.

Alelnöke a Városi Mérnökök Országos Szövetségének és a Magyar Mérnökök és Építészek Nemzeti Szövetsége gépésmérnöki szakosztályának, elnöke a Magyarországi Gázgyárak Országos Szövetségének, tagja a Statisztikai Űrmegállapító Bizottságnak, tiszteletbeli levelező tagja az Osztrák Gáz- és Víztechnikusok Egyesületének, ezenkívül számos szak- és közjótékonyági egyesületben tevékenykedik.

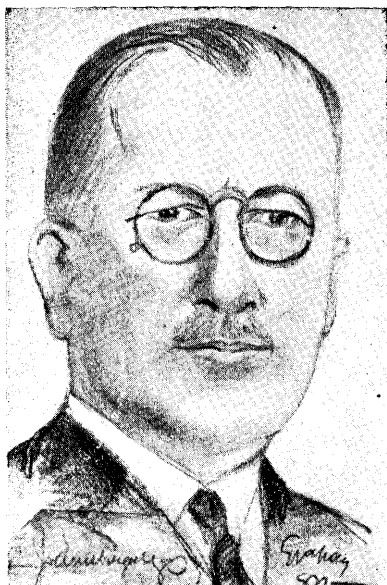


Schmidt Ákos

a Folyamórség műszaki, gazdasági ügyek vezetője, őrnagy;

született Baján, 1889 november 21-én. Középiskoláit Baján végezte, majd 1903-ban a honvéd katonai intézetbe került és ezt 1907-ben sikeresen elvégezve; zászlóssá lépett elő. A világháborúban Przemysl vár védelménél küzdött.

1917-ben századossá nevezték ki s 1920-ban pedig a folyamórséghez került, ahol tíz esztendőn keresztül a szervezésben, különösen a gazdasági és közigazgatási szolgálatban mutatott ki elismerésre méltó ténykedést, őrnaggyá 1928-ban nevezték ki s ugyanakkor szolgálatának elismeréséül felső kitüntetésben is részesült.



Spannherger Alajos

Székesfővárosi tanácsnok, I. ker. Elöljáró

1879-ben született Budapesten. Középiskoláinak és egyetemi tanulmányainak befejezése után 1901-ben nevezték ki a fővároshoz. Az elnöki, a katonai és középítési ügyosztályokban, majd a VIII. kerületi előljáróságon teljesített érdemleges szolgálatot egészen a világháború kitöréséig, amikor is hadba vonult és 1916-ig a harctéren küzdött, ahol vitéz magatartásáért számos kitüntetésben részesült. Többek között a Signum Laudist és a Károly csapatkeresztet kapta. — Visszatérése után a hatodik, hetedik és nyolcadik kerületi előljáróságokon működött, mikor is 1917-ben első osztályú főjegyzővé választották. 1928 elején a X. kerületi előljáróság| vezetésével bízták meg és rövid időre rá az első kerületbe helyezték át. A társadalmi életben is igen élénk szerepet tölt be és Buda előkelő társadalmi életében is igen nagy közszeretnek örvend.

Kitűnő tudású és igen nagy felkészültségű férfiú, valamint megbecsülésre méltó nagy emberbarát.



F. Szabó Géza

ny. főispán, országgyűlési képviselő

Nagykőrösön született 1877 június hó 22-én, Középiskolai tanulmányait Nagykőrösön és Versecen végezte. A budapesti tudományegyetemen jogot hallgatott és állam és jogtudományi államvizsgát tett. Kora ifjúságában lépett a közpályára, Mint Pestvármegye közigazgatási gyakornoka kezdete 1897-ben. 1899-ben pedig aljegyző lett. 1907-ben másodfőjegyző és tb. főjegyzője lett a vármegyének.

Az 1905—1906-iki nemzeti ellenállás idején egyik vezérfőfia volt a vármegyei ellenzéknek és mint a 65-ös bizottság állandó jegyzője, szerzett érdemeket, melynek elismeréséül Monor nagyközség díszpolgárává választotta. 1914-ben Komárom polgármesterévé választották.

Közvetlenül a cseh megszállás előtt vállalta a város kormánybiztos-főispáni állást és igen erélyesen védte a polgárság érdekeit. A cseh megszállás alatt, a cseh zsupán fegyveres erővel távolította el hivatalából. Röviddel utóbb nyugdíjaztatta magát. Irodalmi tevékenységet is fejt ki. Kitűnő novellái főleg vidéki lapokban, a Cél című folyóiratban és a Vasárnapi Újságban jelentek meg. A Budapesti Hírlapnak is jelenleg szépirodalmi munkatársa. A par-

lamentben élénk tevékenységet fejt ki. Előadója volt a közigazgatási bizottságnak, elnöke volt a tisztviselői érdekeket védő képviselői blokknak. Közigazgatási kérdésekben szaktekintély. A székesfővárosi törvényhatósági bizottság újjáalakításáról szóló törvényjavaslatnak előadója volt. Érdemi elismerésül Komárom, továbbá Bia, Páty, Torbágy és Tinnye község díszpolgárává választotta. Törvényhozói működése mellett igen értékes társadalmi tevékenységet fejt ki; ügyvezető alelnöke a Vármegyei Tisztviselők Országos Egyesületének, tiszteletbeli tagja a Községi Jegyzők Országos Egyesületének, alelnöke az Alföldi Magyar Közművelődési Egyesületnek, főszerkesztője az »A Vármegye« közigazgatási szaklapnak. Továbbá elnöke a Komáromi Jókai Irodalmi Egyesületnek és tagja a Nagykőrösi Arany János Társaságnak. A képviselőházban ismét a biai kerületet képviseli. 14 vármegye tb. főjegyzője.



Szendy Károly

Székesfővárosi tanácsnok

a közoktatásügyi ügyosztály vezetője, Budapesten született 1885-ben, Középkiskolai és főiskolai tanulmányainak sikeres elvégzése után lépett a főváros szolgálatába és 1905-ben nevezték ki a főváros végleges tisztviselőjének. Hivatali pályája során a jogügyi, a közigazgatási és közoktatási ügyosztályban nyert beosztást s így a városi közigazgatás több ágazatában nyílt alkalma kiváló és nagyértékű képességeit érvényesíteni.

1923-ban választották meg főjegyzővé és a közoktatásügyi ügyosztályból, a közegészségügyi és köztisztasági ügyosztályba helyezték át, ahol több éven keresztül, mint ügyosztályt vezető tanácsnok helyettes fejtett ki működést, a főváros kórházainak megfelelő színvonalra való emelése érdekében. Majd a közjogi, katonai és illetőségi ügyosztály; ideiglenes vezetését kapta, 1929-ben pedig tanácsnökká léptették elő. Az 1931 tavaszán tartott tisztújítás alkalmával újra megválasztották és ekkor a városgazdasági ügyosztály vezetését ruházták rá. Rövidesen azonban a közoktatási ügyosztály élére került, ahol számos nagyjelentőségű kérdés megoldása vár még az ő kiváló képességeire.



Szily Kálmán

kultuszminiszteri államtitkár

született Budapesten, 1875 május 4-én, Középiskolai tanulmányainak elvégzése után a Kir. József Műegyetem rendem és a Tudományegyetem bölcsészeti fakultásának rendkívüli hallgatója lett, technikai, természettudományi és matematikai előadásokat hallgatott és a műegyetemi és egyetemi fizikai laboratóriumokban dolgozott.

1896 őszén két évi külföldi tanulmányútra indult, egy évet töltött Parisban, ahol a Faculté des Sciences és a Gouége de Francé mechanika és elméleti fizikai tárgyal előadásait hallgatta és mint a G. Lippmann vezetése alatt álló Laboratoire des recherches Physique tagja, kísérleti fizikai vizsgálatokkal foglalkozott; hasonlóképpen egy évet töltött a zürichi Eidgenössisches Polytechnicumon,

1898 őszén a «budapesti tudományegyetemen» summa cum laude» minősítésű bölcsészettudori oklevelet szerzett, — 1899 január 11. óta a József-műegyetem mérnöki szakosztályának mechanikai tanszéke mellett adjunktus. 1901 tavaszán félévi szabadságot nyert és ezalatt Zürichben, az akkori Tetmajer vezetése alatt álló Eidgenössische Materialprüfungsanstalton, mint volanttör, megismerkedett az összes gyakor-

lati szilárdsági - kísérletek kivitelével és önálló kutatást is végzett, melynek eredményeit az 1901-ben Budapesten tartott nemzetközi anyagvizsgáló kongresszuson adta elő.

1901-ben a rugalmasság elméletből tanári címet (nyert.

1906-ban műegyetemi nyilvános rendkívüli tanári címet nyert. Műegyetemi ny. r. tanárrá az újonnan felállított III. mechanikai tanszékre kineveztetett 1913 július 28-án,

A mechanika különböző ágaira; kiterjedő széleskörű tudományos munkássága elismeréséül a Magyar Tudományos Akadémia 1920-ban levelező tagjává választotta. Az 1920—'21. években jelent meg a Mechanika című három kötetes nagy kézikönyve.

A Magyar Mérnökök és Építészek Nemzeti Szövetségének tiszteletbeli tagja, a Magyar Mérnök és Építész Egyletnek, valamint a Kir. Magyar Természettudományi Társulatnak választmányi tagja, a Felsőoktatásügyi Egyesület, igazgató választmányának tagja, az Országos Közoktatásügyi Tanács tagja.

A Műegyetem mérnök és építész szakosztálya az 1919—20—21—22. tanévekben dékánjává választotta. A Műegyetem Tanácsa az 1927—28—29—30. tanévekre rector magnificusává választotta. ,

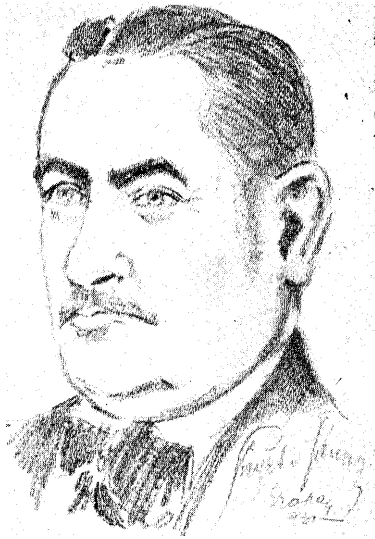
A Műegyetem Tanácsa 1927-ben az újonnan alakult Felsőházba tagul választotta.

A Kormányzó úr öfőméltósága 1925-ben a II. o. magyar érdemkereszttel tüntette ki, amelyhez 1931-ben a csillagot adományozta.

Mint műegyetemi tanár élénken foglalkozott az ifjúság társadalmi és szociális ügyeivel. A Hungária Magyar Technikusok Egyesületének 1920-ban történt meg alakulásától egészen 1928-ig magisztere volt. A Centrum fogyasztási szövetkezetnek és a Centrum Kiadó rt-nak igazgatósági elnöke volt.

A vallás és közoktatásügyi miniszter kinevezése alapján 1928—31-ig a Horthy Miklós Kollégium igazgatótanácsának elnöke volt. Hasonló miniszteri kinevezéssel tagja az országos ösztöndíjtanácsnak, valamint ennek Intézőbizottságának, úgyszintén az Országos Természettudományi Tanácsnak és ennek végrehajtó bizottságának.

1930-ban a Kormányzó ur öfőméltósága az államtitkári címmel tüntette ki és ugyancsak 1930 szeptember 1. óta a kultuszminisztériumban mint államtitkár, működik és ebben a minőségében az egyetemi és tudománypolitikai, valamint a középiskolai ügyosztály tartozik felülvizsgálati hatáskörébe.



Szigeti János

KSOD. ny. vezérigazgatója, a Községi Takarékpénztár,
igazgatósági tagja

Budán született, itt végezte középiskolai tanulmányait, a jog- és államtudományi vizsgákat a nagyváradai jogakadémiaán tette le. 1890-ben lépett a Kassa—oderbergi vasút szolgálatába díjnoki minőségben s 1926-ban ennek az intézetnek a vezérigazgatója lett. 1889-ben kezdte meg közéleti működését, mint a Kléh István elnöksége alatt működő Magyar Egyesület f. ker. jegyzője. Egyik alapítója a Magyar Vasúti és Hajózási Klubnak és a Magyar Vasutasok Szövetségének, amely utóbbinak első alelnöke (volt, 1906-ban. iskolaszéki tag, 1909-ben pedig a Szabadpolgári Párt révén törvényhatósági bizottsági tag lett. Munkatársa volt a Természettudományi Közlönynek, a Vasúti és Közlekedési Közlönynek, a Hétnek, szerkesztője a Vasúti és Hajózási Hetilapnak, a Vasutas Szövetségnek, a Szabadpolgárnak és a Budai Újságnak. 1917-ben függetlenségi programmal megválasztották Budapesten az I. ker. országgyűlési képviselőjévé, 1927-ben a felsőház tagjává lett. Jelenleg a budai választókerület egyik pótképviselője, a törvényhatósági bizottságban közlekedési, közgazdasági és

szociális, valamint a ker. községi párt I. kerületének ügyvezető elnöke; elnöke a Szabadpolgári körnek, a tabáni rk. egyházközségnek, a KSOD nyugdíjasok egyesületének másodelnöke a Budai Polgári Kaszinónak, I. Németvölgyi templomépítő bizottságnak, díszelnöke az I. kerület közjótékonyági egyesületének a Balatonzamárdi fürdőegyesületnek, a Németvölgyi Polgári Körnek, tagja az idegenforgalmi Tanácsnak és igazgatósági tagja a Budapest Székesfővárosi Községi Takarékpénztárnak.



Szigeti Gyula

miniszteri tanácsos, közigazdász

1886. augusztus 31-én született Aradon. A budapesti tudományegyetemen 1910-ben államtudományi oklevelet szerzett s röviddel utána a m. kir. Központi Statisztikai Hivatal szolgálatába lépett. Mindjárt itteni szolgálatának kezdetén részt vett az 1910. évi népszámlálás előkészítésének s a végrehajtásának a fontosabb munkálataiban. A világháború kitörése után katonai szolgálatra vonult be, mint tüzér-tiszt, a doberdói fensíkon, a Kárpátokban- és Dél-Tirolban számos ütközetet harcolt végig és magatartásáért számos kitüntetésben részesült. A világháborút követő proletárdiktá-

túra alatt a Szegeden megalakult Nemzeti Hadseregbe lépett be, majd a proletárdiktatúra bukása után — ekkor már mint miniszteri titkár, foglalta el újból állását. Röviddel rá tagja lett a Miniszterközi Fegyverszüneti Bizottságnak s ügyi itt, mint a később megalakult Miniszterközi Jóvátételi Bizottságban a román megszállás okozta károk statisztikai felvételével, valamint az ezzel kapcsolatos tárgyalásokkal foglalkozott. E bizottságok megszűnése után a Központi Statisztikai Hivatal pénzügyi vonatkozású munkálatainak a vezetése került kezébe. Ebben a minőségben teljesen újjászervezte a magyar hitelintézeti és biztosításügyi statisztikát, számos olyan ismertetést és statisztikai kimutatást készített, melyek az 1924. évi pénzügyi újjáépítésnél fontos tárgyalási anyagul szolgáltak. Emellett intenzív művelője volt a közgazdasági irodalomnak. Az utóbbi tevékenységi körben a legnagyobb jelentőségűek azok a munkálatai, amelyek Magyarország nemzetközi fizetési mérlegének évenkénti alakulásáról nyújtanak tájékoztatást.



Szlovák Pál

Székesfővárosi Tanácsnok

1890-ben született Budapesten. Középiskoláinak elvégzése utáni a budapesti tudományegyetemen államtudományi doktorátust szerzett és 1915-ben lépett a főváros szolgálatába. 1920-bara tanácsjegyzővé választották, 1929-ben pedig főjegyzővé. 1920-tól kezdve a polgármesteri hivatal vezetője volt és, ebben a pozíciójában olyan széleskörű tudásról tett tanúbizonyosságot, hogy az 1931. évi általános tisztújításkor a törvényhatóság közgyűlése tanácsnokká választotta meg. — Szlovák Pál dr. a tanácsnokok juniorja, de az tény, hogy 16 évi szolgálati idővel lett tanácsnok és ügyosztályvezető, csak azt mutatja, hogy a főváros vezetősége és a törvényhatósági bizottság tagjai valóban sokra értékelik az ő szakképzettségét. Mint tanácsjegyző és főjegyző, esztendőik során át ő volt a fővárosi kávé ipartestület ipari biztosa,) Jelenleg iskolaszéki elnök és a Magyar Kultúrliga alelnöke.



Téglássy Béla

országgyűlési képviselő, főorvos

született 1892-ben Szolnokon. Középiskoláit részben Erdélyben, részben Budapesten végezte .

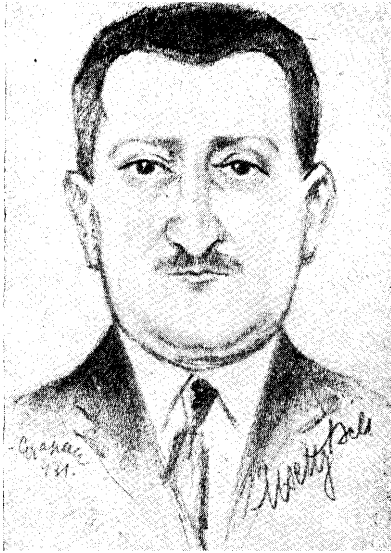
Az orvosi diplomát 1919-ben nyerte el, mely után nem sokkal később önálló praxist folytatott és rendelőt nyitott a belvárosban.

A társadalombiztosítónak néhány esztendővel ezelőtt lett főorvosa.

A politikai életben már több esztendeje vesz részt, amennyiben már 1926-ban fellépett képviselőnek a Paksi kerületben és a kormánypárti jelölttel szemben is csak kevés szavazattal maradt kisebbségben.

A legutóbbi képviselő választásokon óriási szavazat differenciával (több, mint 3500) nyerte el a Paksi kerület mandátumát.

Téglásyt még (ellenfelei is (ha ugyan vannak) igen tisztelik páratlan értékű tudásáért és kitartó önzetlen munkásságáért. Képviselővé választása tehát jól megérdemelt bizalom választóinak részéről.



Usetty Béla

országgyűlési képviselő, ügyvéd

a törvényhatósági tanács örökös tagja, született Budapesten, 1887-ben. A jogi doktorátus megszerzése után hosszabb külföldi tanulmányútra indult, főként a nyugati országok jogintézményeinek megismerése céljából. — Hazatérte után ügyvédi irodát nyitott, mely időtől fogva állandóan rész vesz úgy a fővárosi, valamint a politikai életben is. Különösen a ferencvárosi polgárság körében tett szert igen nagy és tekintélyes népszerűsége. 1926 óta a főváros déli kerületének képviselője és a választópolgárainak igaz és hű barátja.



Wossala Sándor

Székesfővárosi Tanácsnok

26 esztendei szolgálat után került jól megérdemelt pozíciójába. Az elmúlt esztendőkből leginkább a kislakás építkezések ügyeivel foglalkozott s ő vezette a Lenkei-úti, valamint a Bécsi úti, Kárpát uccai, és Haller uccai városi kislakások, építkezését és az ő irányítása mellett jött létre a bicskei Gyermekotthon, a Dandár uccai népfürdő, a fonyódi Árvaház és a Horthy Miklósné Szeretet Otthon. Kiváló lelmeleti és gyakorlati szakember és tudásától még igen sok remek alkotást várhat a főváros polgári társadalma. Tanácsnokká választása tehát jól megérdemelt elismerése a fővárosi törvényhatóság bizalmának.